

57 Woib. Jelle Lambrite heaft wifist suw-
 fösfine ristiiunimenne siidame-
 wega pühha kirja wottab lugge-
 keik, mis ta loeb, palwega seggada.
 Loeb temma, et Jummal rummalad ja
 kangekaelsed on rängaste nuhkelaud, se-
 pärrast et nemmad ei tahtnud omma wan-
 nematte sühjaft nurjatumaft ello wifist
 pöördä, siis öhkaab ta warfi Jესuse pole:
 helde Jესus peasta mind keigest rumma-
 lubest, ja anna mulle ikka üks uus siid-
 da ja meel, mis rõwwaste jo pole hoiab,
 ja te sedda päaw päwalstusis, ja ikka u-
 emaks, n. l. f. Loeb temma, kuidä Jum-
 mal kaua pattustega on kannatand, enne
 kui ta neid ärrakukkanud, siis on ta meel
 warfi-walmis ja usfin tännama ja pallu-
 ma: oh helde Jummal, ma tännan sind,
 et ja ka minnoga kaua aega olled kannat-
 tand ja weel ikka kannatad, anna mulle
 omma armu, et ma ei ja nende seltsi ega
 nouste, kes so helduse ja kannatusse ja
 pitka mele rikkust põlgwad, kes se läbbi
 omma kargusse ja pattust-pöömatta siid-
 damega ennesele wihha kui warrandust
 kogguwad Jens päwaks, kui wihha ja
 Jummalä õige ja kange kohkus ilmub,
 n. l. f.